

Moc vzkriesenia 2

Pripomenka ťažkosti kresťanského života v „našej sile“ – sile duše, tela

povolanie a poverenie vieme žiť iba z Jeho moci, z moci vzkriesenia.

Snaha žiť kresťanský život bez tejto moci je snahou telesnou, duševnou, veľmi obmedzenou. Podobáme sa vtedy na veriacich okolo Ježiša, ktorí boli „na vrchole sveta“, keď Ježiš robil najväčšie zázraky, nasledovalo ho množstvo ľudí, bol oslavovanou „celebritou“ a problémy, ktoré riešili, sa týkali ich vízie kraľovania s Ním. Keď však prišla hodina tmy a na vlastných životoch pocítili hrozbu a osteň smrti, prepadli sa do vyčerpania, smútku. Modliť sa a bdieť bola nadľudská úloha. Zo skupiny „vládcov sveta“ vzišla zrada, priamo z ich stredu, bolestná, nepochopiteľná. Veriaci poverení byť Ježišovým vyslancom života sa stal nástrojom samotného satana, jeho dobré úmysly boli zneužitú, prekrútené a výsledkom bola smrť. Pokánie bolo nedostupné, ľútosť už prišla neskoro. Aj prvý medzi učeníkmi opakovane zapiera Krista, premožený zimou, strachom, ohrozením života.

Náš život viery podobný týmto učeníkom je niekedy až tragikomický. Má logiku, nasleduje zbožné princípy, vychádza z dobrej snahy. Sme ako ženy, ktoré prichádzajú k hrobu v nedeľu ráno, aby pomazali Pána. (Mk 16:1-3) Ale Pán nepotrebuje naše pomazanie. Naše rituály a modlitby sú mu nanič, on nie je mŕtvy, vzdialený, neprítomný záchranca. On vstal mocou Otcovou. Zjavuje sa nám v našom strede a chce, aby sme Ho rozpoznali aj v podobe, ktorá nám je nová, neznáma. Ponajprv mu musíme veriť.

Rozmnožená nepravosť spôsobuje, že naša láska chladne, naše srdce tvrdne.

Ježiš svojich učeníkov pokarhal a nazval ich v tomto bode nerozumnými, bláznivými a ľuďmi lenivého srdca, spomaleného veriť všetkému tomu, čo hovorili proroci. (Lk 24:25)

V Markovom evanjeliu (16:14) karhá ich **neveru a tvrdosť srdca**. V kresťanskom živote bez moci vzkriesenia sa však ináč skončiť nedá. Tlak hriechu, smrti a nepravosti ničí naše srdcia, našu vieru, vzťahy a sväté zväzky a schopnosť nasledovať Ho tak, ako nás povolal.

Pán to však s nami nevzdáva. Prichádza, aby nám obnovil srdcia a naplnil ich nádejou a mocou toho nedeľného rána. Predchádza nás do našej Galileje, kde sme sa vrátili, ako naprogramovaný stroj, ktorý sa vracia do svojho „defaultného“ stavu a bodu posledného „updatu“.

Ježiš nás vracia späť do „modu operandi“ Kráľovstva Božieho – je to jedno, či sme v období najväčšej prosperity a rastu, alebo vo vojnách a deštrukcii. Kráľovstvo Božie operuje v pokoji Božom.

Ján 20:21-23, 27,31 Vtedy im zase povedal Ježiš: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás. 22 A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Svätého Ducha! 23 Keby ste odpustili hriechy niektorých ľudí, sú im odpustené, a keby ste zadržali hriechy niektorých ľudí, sú im zadržané. ... nebud' neveriaci, ale veriaci!... 31 Ale toto je napísané nato, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste veriac mali život v jeho mene.

V moci vzkriesenia nachádzame od živého Ježiša:

1. Pokoj
2. Poverenie, zmocnenie a vyslanie - *Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás*
3. Moc Ducha Svätého
4. Autoritu odpúšťať hriechy a zadržať ich
5. Napomenutie nebyť neveriaci, ale byť veriaci.

Živý Ježiš v našom strede nám pripomína, že mu je daná každá moc na nebi aj na zemi a tak my máme kvôli tomu poverenie a zmocnenie robiť učeníkov zo všetkých národov a učiť ich zachovávať čokoľvek nám prikázal. (Mt 25:18-20)

Naša úloha dnes je ukázať na živého, v našom strede prítomného Ježiša.

Evanjelium, práca na príprave srdca a viera

Do moci vzkriesenia sa však nedá vstúpiť ináč, jedine cez smrť.

Môžeme byť úprimní, zbožní „tradiční“ veriaci, ale potrebujeme zomrieť s Ním, byť pochovaní a potom vstať mocou Otcovou do novoty života.

Rímskym 6:3-8 Alebo či neviete, že všetci, ktorí sme pokrstení v Krista Ježiša, pokrstení sme v jeho smrť? 4 Pochovaní sme teda s ním skrze krst v smrť, aby sme, ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou, tak aj my chodili v novote života. 5 Lebo ak sme sa stali spoluzrastými podobnosťou jeho smrti, ale takými aj podobnosťou vzkriesenia budeme 6 vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo zmarené telo hriechu čo do svojej pôsobnosti, aby sme viacej neslúžili hriechu. 7 Lebo ten, kto zomrel, je už ospravedlnený od hriechu. 8 Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že budeme s ním aj spolu žiť

Kolosenským 2:12,13 súc s ním spolu pohrobení v krste, v ktorom, totiž v Kristovi, ste aj spolu vstali z mŕtvych skrze vieru pôsobenia Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych. 13 I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s ním darujúc vám z milosti všetky hriechy

Aj ako veriaci prechádzame do moci vzkriesenia jedine cez smrť. Naša vôľa sa nevyhnutne križuje s Božou.

A vravel všetkým: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj križ na každý deň a nasleduje ma. (Lukáš 9:23 , Marek 8:34, Matúš 16:24)

Ježiš nám cielene do cesty dáva „kamene úrazu a skladu pohoršenia“, aby sme sa na nich potkli, alebo sa nechali v pokore Ním rozdrviť a prejsť do ďalšej časti našej cesty s Ním jedine v Jeho moci, nie našou silou, mocou, skúsenosťami, odhodlaním...Vtedy zažiarí Jeho život.

Noe dostal poverenie vojsť do truhly so všetkým čo je živé, čo sa malo zachrániť. Pochovala ich voda smrti a deštrukcie celého sveta. Jedine vierou dokázali poslúchnuť, postaviť truhlu a nechať sa pochovať, aby mohli byť vzkriesení no nového života na zemi.

Abrahám po dlhom boji viery dostáva príkaz zabiť v obeti svoje vymodlené dedičstvo, jediného syna zasľúbenia. Nepredstaviteľnou vierou dokáže poslúchnuť, vediac, že Boh je schopný vrátiť mŕtve zasľúbenie a vzkriesiť ho. Boh však nakoniec poskytuje svojho baránka na dostatočnú obeť.

Všetci patriarchovia a otcovia viery svedčia svojim životom o smrti a o novom živote v Ňom.

Ako chodiť v tejto novote života v moci Ducha, v moci vzkriesenia a nie v sile duše, náboženstva, tela?

Odpoveď je tá istá ako stáročia. Boh je živý, dáva sa nám nájsť v Synovi – Ježišovi Kristovi, vylial na nás svojho Ducha, z ktorého je stvorená Cirkev. Počujúc dobrú správu evanjelia VERME, nechajme si zmäkčiť srdce, prijmime Jeho pokoj, Jeho moc jednoduchou modlitbou v tom svätom Mene, ktorému sa rúhajú nerozumné národy. Zlomme svoju vôľu a nechajme sa dobrotou Božou viesť do pokánia, On nás prevedie smrťou a hrobom do nepredstaviteľnej slávy a moci Jeho Kráľovstva.